

Familie deel 6: opvoeding kinderen

A Introductie

Mijn kind is hier de baas

«Ik herinner me niet hoe het begonnen is. Ik zag mijn kind doodgraag. Hij was geen gemakkelijke jongen, maar hij kon me zo rond zijn vinger winden. Ik weet nog hoe hij als driejarige reeds met zijn voeten op de grond stampte en riep Ik wil en Geef mij. Nu is hij 13. Als hij zijn zin niet krijgt, slaat en gooit hij, pest en bedreigt hij ons. Hij domineert alles wat ik doe of denk. Ik ben aan handen en voeten gebonden. Durf het huis niet meer uit. Schaam mij. Voel me schuldig.»

Ze maken mij gek

De moeder Sofie (7) en Sven (5) loopt met een rood hoofd door het warenhuis. Haar karretje ligt vol dure prullen en snoep die ze niet nodig hebben. Zo gaat het nu elke keer. Sofie en Sven zeuren en roepen tot ze toegeeft. «Kariens moeder koopt altijd... Alle kinderen van de klas krijgen... Ik wil ik wil ik wil... »

B Het gezin, een voetbalveld

Een kind dat buiten de lijnen gaat moet worden teruggefloten. Er zijn spelregels en ouders zorgen ervoor dat die worden nageleefd. Binnen het veld is er plaats voor zelfstandigheid, verantwoordelijkheid en vrijheid. Ouders stellen bepaalde eisen, hebben bepaalde verwachtingen. Kinderen krijgen grenzen en zekerheden.

1. Plaats je ouder zijn en de daarbij horende verantwoordelijkheid op de eerste plaats.

Ouder zijn houdt verantwoordelijkheid in. Wees er bewust van dat God je van alles wat je doet rekenschap zal vragen, ook van hoe je je kinderen hebt grootgebracht.

“Zo zal dan een ieder onzer voor zichzelf rekenschap geven aan God” Romeinen 12:12

Zorg dan dat je tijd maakt voor je kinderen.

Onze maatschappij geeft duizend en één redenen om geen tijd te hebben voor je kinderen, geef jij duizend en één redenen om wel tijd te maken voor je kinderen!

2. Vader en moeder staan op één lijn

Ouders moeten samenwerken, maar vaak is het: van papa mag het wel, van mama niet of andersom.

Meestal zijn beide ouders aanwezig, maar vader is dikwijls een grijze figuur die zich afzijdig houdt bij de opvoeding. Hij is bijna nooit beschikbaar en veel van huis weg. Vaak is er tussen vader en moeder weinig eensgezindheid over de manier van opvoeden. En dat voelen de kinderen. Soms zit geweld ook ingebakken in de omgangsvormen thuis. Kinderen zien ruzies tussen hun ouders, vechtpartijen en leren zo dat geweld de normale gang van zaken is. Als ze ervaren dat geweld succes heeft, imiteren ze het.

“... maakt dan mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn, een in liefdebetoon, een van ziel, een in streven” Filippensen 2:2

3. Wees een goed voorbeeld

Als jij wil dat je kind:

iemand vergeeft, wees dan zelf vergevingsgezind

liefde geeft, zorg dan dat het jouw liefde ontvangt

in God gelooft, toon dan zelf geloof

een goede man, echtgenoot, vader wordt, wees er dan zelf één

een goede vrouw, echtgenote, moeder wordt, wees er dan zelf één

zich zedig kleedt, doe het dan zelf

“... maar wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid” 1 Timoteus 4:12

Je kunt het niet vermijden dat jij een rolmodel voor je kind bent, zorg er dan voor dat je een goed voorbeeld bent.

4. Heb een oor en oog voor wat je kinderen dagelijks ontvangen

Kinderen zijn zoals een spons, veel van wat ze dagelijks ontvangen heeft te maken met moraliteit en met karakter.

Boeken, liedjes, TV, internet en filmen geven voortdurend boodschappen aan je kinderen, ook immorele. Als ouders moet je erop toezien welke invloeden er op je kind afkomen.

Zo ging ik vroeger als ik een film van Bruce Lee had gezien, direct daarna uitproberen met de buurjongens wat ik op TV had gezien, met soms een pijnlijke afloop.

Kinderen zijn zeer beïnvloedbaar.

“Huis van Jakob, komt, laten wij wandelen in het licht des Heren. Voorwaar, Gij hebt uw volk, het huis van Jakob, verworpen, omdat het geheel beïnvloed is door het Oosten en toverij pleegt als de Filistijnen en samendoet met kinderen van buitenlanders.” Jesaja 2:5-6

5. Wees duidelijk in je woorden

Wees duidelijk over wat goed en wat slecht is.

“Weet dit wel, mijn geliefde broeders: ieder mens moet snel zijn om te horen, langzaam om te spreken, langzaam tot toorn” Jakobus 1:19

Veroordeel en bestraf het slechte, bevestig en bemoedig het goede

“Dan zal ik het zo in het licht stellen, als ik het behoor te spreken. Gedraagt u als wijzen ten opzichte van hen die buiten staan, maakt u de gelegenheid ten nutte. Uw spreken zij te allen tijde aangenaam, niet zouteloos; gij moet weten, hoe gij aan ieder het juiste antwoord moet geven.” Kolossenzen 4:4-6

Veel ouders hebben een “ja maar” houding, dat is niet goed, dat is zouteloos. Wees niet bevreesd om je kinderen op te voeden naar Gods Wil. Je zal er goede vruchten uit oogsten.

6. Straf je kinderen uit liefde

“Wie zijn roede spaart, haat zijn zoon; maar wie hem liefheeft, tuchtigt hem reeds vroeg” Spreuken 13:24

Vandaag de dag heeft het straffen van ongehoorzame kinderen een slechte reputatie.

Enkele gevolgen hiervan zijn: ouders met schuldgevoel, ouders die te toegeeflijk zijn en kinderen die niet meer handelbaar zijn.

Kinderen hebben grenzen nodig. Een ongehoorzaamheid vraagt om een gepaste straf, zo leren kinderen te kiezen voor het goede.

Vb invullen van belastingbrief: wat gebeurt er als je die niet invult, of als je een boete niet betaalt? Je wordt gestraft.

Straf je kinderen als ze tegen je gezag ingaan, niet als ze niet wisten wat de regel was. Straffen doe je omdat het kind ervoor kiest om ongehoorzaam te zijn, dit is niet altijd het geval.

De reden van tuchtiging moet ouderlijke liefde zijn! Niet vermoeidheid, slechtgezend zijn, problemen met partner, ... Als je je kind straft om deze redenen dan is dat kindermishandeling.

Ouders die hun kinderen niet straffen als ze ongehoorzaam zijn, zijn verantwoordelijk voor het rebels gedrag van hun kinderen, omdat ze het nagelaten hebben om hun kind te leren kiezen voor het goede.

“En gij, Vaders, verbittert uw kinderen niet, maar voedt hen op in de tucht en in de terechtwijzing des Heren” Efeze 6:4

7. Leer luisteren naar je kinderen

Ouders (en vaders in het bijzonder) durven hun gehoor nog al eens op 'mute' zetten als hun kinderen

spreken. Een van de belangrijkste dingen die we kunnen doen voor onze kinderen is naar ze luisteren en hen serieus te nemen.

Als je naar je kinderen luistert, dan leer je ze kennen. Dan weet je wat hun sterkten en hun zwakten zijn. Dan kan je hen bemoedigen in het goede een aanvullen daar waar ze zwak zijn.

C Conclusie

Zijn uw kinderen kleine tirannetjes die hun zin altijd doordrijven? Voorkomen begint lang voor er sprake is van mishandeling. Wat kunnen ouders doen?

- Kinderen zijn niet van chocolade. Ouders mogen best iets van hen verwachten. Geef kinderen een aantal verantwoordelijkheden, aangepast aan hun leeftijd.
 - Ouders zijn geen boemannen als ze verwachten dat een kind zich houdt aan normen en waarden. Een kind heeft structuur nodig. Nee zeggen tegen kinderen is even belangrijk als ja zeggen.
 - Het gezag in een gezin ligt zowel bij vader als bij moeder. Zij zijn consequent en solidair ouder. Zij staan op dezelfde lijn. Ook vader toont interesse voor bijvoorbeeld de emoties van zijn kinderen. Moeder 'offert' zich niet op voor haar gezin.
- Sommige ouders durven hun kinderen wel eens te vernederen en te kleineren als er anderen bij zijn, doe dat niet!
- Ouders zijn bereid zichzelf voortdurend in vraag te stellen en bij te sturen waar nodig. Koppig vasthouden aan eigen gelijk, helpt ook niet.
 - Problemen in het gezin zijn bespreekbaar voor ze tot uitbarsting komen. Op tijd met elkaar praten: ouders én kinderen samen, ook over wat ze voelen.